Р Е Ш Е Н И Е
№ 43426

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 46 състав,** в публично заседание на 08.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8114** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 85 от Закон за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Идлиб, Р С., срещу решение № 158Х/ 12.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП 33647 от 21.04.2026 г. на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се излагат твърдения, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, тъй като административният орган. Релевират се доводи, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и не е направил обоснован анализ на обстоятелствата, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Жалбоподателят отправя искане решението като незаконосъобразно да бъде отменено.

В проведено открито съдебно заседание по делото жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Моли решението да бъде отменено, като преписката бъде върната в ДАБ за ново поризнасяне.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ към МС, не се представлява по делото. Представя писмени доказателства и писмена защита, в която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Излага аргументи, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище

по жалбата.
Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Производството е започнало по молба вх. № 2071/01.08.2024 г. по описа на РПЦ - Х., подадена от А. А. М., от С.. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ.
С решение № 11475/04.11.2024 г. председателят на ДАБ е отказал да предостави международна закрила на А. А. М.. Решението е обжалвано от чужденеца. С решение № 6046/23.12.2024 г. по адм. дело № 1262/2024 г. АС - Хасково отхвърля жалбата на А. А. М.. С решение № 6946/24.06.2025 г. Върховният административен съд (ВАС) на Република Б. оставя в сила решение № 6046/23.12.2024 г. по адм. дело № 1262/2024 г. АС - Хасково.
На 21.04.2026 г. чуждият гражданин подава последваща молба с вх. № УП 33647 на ДАБ при МС. В молбата е посочено, че лицето е политически гонено в С., както и че са нарушени правата му на свобода на мнението и на вероизповеданието. Към молбата не са приложени доказателства, освен регистрационна карта на чужденец.
С решение № 158Х/12.05.2026 г. на интервюиращ орган последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Изложени са мотиви, че в процедурата по предоставяне на закрила обстойно са обследвани основанията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, както и общата обстановка в страната на произход на молителя, като е направен извод, че не са налице предвидените в закона условия за предоставяне на статут. Позовавайки се на справка № МД-02-136 от 03.04.2026. г. за актуалната обстановка в С., органът е посочил, че ситуацията със сигурността в страната, се е подобрила значително в сравнение с предходни години. Не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, който да е с такава интензивност, че да поражда сериозни основания за опасност за сигурността на кандидата. Въпреки сложното положение С. се връща към нормално функциониране след падането на режима на Б. А., като милиони сирийци са се завърнали по домовете си.
Във връзка с чл. 76 а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, административният орган – интервюиращ орган при ДАБ е преценил нейната допустимост по реда на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Приел е, че представените от молителя обстоятелства по последващата молба, а именно твърдението, че не може да се завърне в С., защото е политически преследвано т настоящия режим в Р С. и били нарушени правата му на свободно мнение и на вероизповедание, не могат да се разглеждат като заплаха за молителя по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, която да е свързана с негови конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група.
В решението е анализирана актуалната обществено – политическа обстановка в С., изнесена в справка с № МД-02-14/16.01.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, според която не е налице безогледно насилие и не може да се направи извод за наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Отразено е, че общият брой на завърналите се в С. от края на 2024 г. до момента е близо 1 500 000 души, продължава завръщането на разселените лица, които се насочват към провинции А., Идлиб, Д. и Х.. Постепенно се възстановява сирийската икономика след отмяната на международните санкции. Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност и събиране на семейства. Направено е заключение, че в С., страната на произход на жалбоподателя не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че А. А. М. би станал специфична

цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации. Личното му и обществено положение не предполагат включването му в рискова група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти, в смисъла на тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № C-465/2007 г. от 17 февруари 2009 г.
Поддържа, се че молителят не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да изискват ново разглеждане на молбата му.
Решението е връчено на молителя на 11.06.2026 г. чрез процесуалния му представител.
Така постановеното решение е оспорено по съдебен ред пред Административен съд София-град, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.
В съдебното производство е представена в писмен вид административната преписка, включваща и оспорвания административен акт, както и справка за актуалната обществено-политическа обстановка в С..
При така установените факти съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е подадена в предвидения в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ 7-дневен срок от лице с право и интерес от оспорване и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. На основание пар. 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.
Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.
В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.
Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Цитираната Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с молителя. Наред с това, в конкретния

случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

В случая решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като не са допуснати процесуални нарушения, които да са предпоставка за отмяната му. Предвидената в закона процедура по проверка на допустимостта по последващата молба е спазена, като е извършена в предвидения от закона срок въз основа на писмени доказателства.

Подадената от жалбоподателя последваща молба от 21.04.2026 г. правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото посочените факти относно личното положение и държавата на произход на кандидата не представляват нови обстоятелства, като относно актуалната обществено – политическа и икономическа ситуация са изложени мотиви, основани на представените в административното производство справки за актуалната обществено-политическа и икономическа обстановка в Р С..

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, както и източниците, на които се е позовал и е приел, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, което становище непълно се споделя от съда. Последващата молба за международна закрила с с рег. № УП 33647 от 21.04.2026 г. на ДАБ – МС, в която А. А. М. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и за страната си на произход, правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени в хода на производството по издаването на решение на Председателя на ДАБ, с което на жалбоподателя, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Както бе посочено във фактическата част на настоящото решение

не са изложени нови факти, защото обстановката в С. е била довод и в предходното производство, както и опасенията от военна служба. Относно обстановката в С., налице е подобрение в сравнение със ситуацията през 2024 г., което се приема в настоящата съдебна практика на административната съдилища и ВАС на РБ.
Видно от представената нова актуална справка за С. към 28.08.2026 г. за положението в С., няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Видно от справката, ситуацията се подобрява и правителството полага усилия за осигуряване на гражданите на нормален живот. Няма данни за предприемане на репресивни действия на етническа, религиозна и политическа основа. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.
Предвид споделеното от кандидата в проведеното с него интервю при предходното разглеждане на молбата му за закрила, съдът намира, че липсват основания да се приеме, че е изложен на риск от преследване, основан на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Жалбоподателят твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Всичко изложено води до извод, че не са представени нови факти и обстоятелства от значение за преценката за предоставяне на бежански и хуманитарен статут на жалбоподателя, които да не са обсъдени в предходното производство, завършило с решение на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на закрила.
Видно от представените по делото справки, не се установява негативна промяна в състоянието на сигурността в С.. Налице е политическо развитие, което е основание за завръщане на сирийците е посочено политическото развитие, подобрената сигурност и събирането на семействата. В справката липсват данни за активни въоръжени конфликти и за насилие, включително със смъртни случаи, над цивилни лица. Предвид изложеното в страната на произход на молителя - С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. От друга страна, жалбоподателят не е обосновал риск за себе си, основаващ се на конкретни и индивидуални за личността му основания. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.
По изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.
Воден от горното и на основание чл. 85 от ЗУБ, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Идлиб, Р С., срещу решение № 158Х/ 12.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП 33647 от 21.04.2026 г. на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
Решението е окончателно.

Съдия: